

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/860/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112223776
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6112223776.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudkýň JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Danice Kočíčkovej v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, zast. spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36864421, proti odporkyni: Slovenská republika, v ktorej mene koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa zo dňa 10.06. 2014 proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10C/139/2012-132 zo dňa 29. 04. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh (výrok I.) a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. (výrok II.).

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „ Navrhovateľ návrhmi doručenými dňa 27. septembra 2012 žiada uložiť odporcovi nahradiť mu majetkovú škodu v sume 175 Eur a nemajetkovú ujmu v sumách 110,64 Eur (sp.zn. 10C/139/2012), 331,92 Eur (sp.zn. 10C/140/2012), 442,56 Eur (sp.zn. 10C/141/2012), 165,96 Eur (sp.zn. 10C/142/2012), 110,64 Eur (sp.zn. 10C/143/2012), 221,28 Eur (sp.zn. 10C/144/2012), 774,48 Eur (sp.zn. 10C/145/2012) a 165,96 Eur (sp.zn. 10C/146/2012) z dôvodu nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase.

Návrhy pôvodne vedené pod sp.zn. 10C/139/2012, 10C/140/2012, 10C/141/2012, 10C/142/2012, 10C/143/2012, 10C/144/2012, 10C/145/2012 a 10C/146/2012 súd uznesením č.k. 10C/139/2012-66 zo dňa 9. novembra 2013 spojil v zmysle § 112 ods. 1 O.s.p. na spoločné konanie vedené pod sp.zn. 10C/139/2012.

Odporca žiadal návrh navrhovateľa ako nedôvodný v plnom rozsahu zamietnuť.

Na pojednávaní, na ktorom rozhodol, konal súd v neprítomnosti zástupcov účastníkov. Odporca svoju neúčasť písomne ospravedlnil a s pojednávaním v jeho neprítomnosti súhlasil. Navrhovateľ písomne požiadal o zrušenie pojednávania z dôvodu námietky nestrannosti sudcu a návrhu na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom, ktorý vyčíslil výšku vzniknutej škody. Žiadosti navrhovateľa o zrušenie pojednávania súd nevyhovel. Dôvodom je v zmysle § 15a ods. 4 O.s.p. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 4NcC/1/2012-9 zo dňa 11. októbra 2012 i to, že námietka nespĺňa podmienky § 15a ods. 3 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s písomnými podaniami účastníkov a ich listinnými prílohami, spismi Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 2Er/1186/2005, sp.zn. 2Er/783/2004, sp.zn. 4Er/718/2006, sp.zn. 2Er/782/2004, sp.zn. 4Er/624/2006, sp.zn. 4Er/1383/2006 a sp.zn. 1Er/1222/2006, pričom zistil nasledovné:

Navrhovateľ je obchodná spoločnosť poskytujúca krátkodobé úvery. V zmysle § 38 a nasl. Zákona č. 233/1995 Z.z. - Exekučného poriadku (ďalej len „EP“) požiadal súdneho exekútora o vykonanie exekúcií na vymoženie pohľadávok, ktoré mu vznikli neplnením zmluvných záväzkov dlžníkov z úverových zmlúv. Tvrdí, že po tom, čo exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie, požiadal v zmysle § 44 ods. 8 EP o zmenu exekútora, o ktorej mal súd rozhodnúť v zákonnej lehote 30 dní od doručenia návrhu. Exekučný súd o návrhu v lehote nerozhodol, hoci vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala ani spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať podstatný vplyv na čas potrebný pre rozhodnutie. Preto si navrhovateľ písomnou žiadosťou v zmysle § 15 ods. 1 Zákona č. 513/2003 Z.z. uplatnil u odporcu náhradu majetkovej škody (náklady na správu pohľadávky, udržanie informačného systému, administráciu listín, komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom, spracovanie textov, urgencií súdu a i.) a nemajetkovej ujmy (za každý mesiac nečinnosti súdu v zmysle rozhodovacej činnosti ústavného súdu). Navrhovateľ má za to, že v danom prípade nestačí len konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, ktoré by vzhľadom na spôsobenú ujmu nebolo dostatočným zadosťučinením. Tvrdí, že nesprávny úradný postup považuje za následok nesústredenej činnosti, ktorá znamenala zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do jeho majetkových práv. Márnym plynutím času bolo reálne ohrozené jeho legitímne očakávanie, že nastanú účinky predpokladané § 44 ods. 8 EP.

Odporca žiada návrh navrhovateľa ako nedôvodný a zmatečný zamietnuť. Konštatuje, že v návrhu nie sú konkretizované exekučné konania, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu. Tvrdí, že všeobecný súd nie je oprávnený v konaní o náhradu škody posudzovať prieťahy v súdnom konaní. Poukazujúc na § 15 a § 16 Zákona č. 514/2003 Z.z. uvádza, že hoci sa poškodený práv na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, navrhovateľ podal návrh pred uplynutím tejto lehoty, lebo prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku mu boli doručené dňa 23. apríla 2012. Pretože navrhovateľ neposkytol súčinnosť a nereagoval na výzvy žiadosti doplniť, jeho nárok nie je predbežne prerokovaný. Argumentuje, že vznik nároku na náhradu škody predpokladá preukázanie nesprávneho úradného postupu, vzniku škody, a príčinnej súvislosti medzi nimi. Svoj názor, že nedodržanie zákonných lehôt nemôže byť samo o sebe automaticky považované za porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, lebo tento pojem nemožno vykladať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone, odôvodňuje tým, že pri rozhodovaní o návrhu na zmenu súdneho exekútora predloží exekučný súd návrh pôvodnému exekútorovi na vyjadrenie a vyčíslenie jeho doterajších trov (lebo s rozhodnutím o zmene rozhoduje i o trovách doterajšieho exekučného konania). Exekučný spis musí zaslať na realizáciu povinnosti v zmysle § 44 ods. 3 EP (lebo po rozhodnutí o zmene exekútora vec postupuje s exekučným spisom pôvodného exekútora novému exekútorovi). Ak pôvodný exekútor neposkytne exekučnému súdu plnú súčinnosť, súd objektívne nemôže dodržať zákonnú lehotu na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora. Odporca tiež tvrdí, že náhrada škody v požadovanej výške nie je preukázaná, vykazuje znaky paušálnosti, a niektoré vyčíslené náklady sú nepríjemne vysoké. Pripomína, že dôkazné bremeno preukázať existenciu a výšky škody je na navrhovateľovi. Nie je preukázaná ani príčinná súvislosť medzi vznikom škody a prípadným nesprávnym úradným postupom v jednotlivých exekučných konaniach. Uvádza, že pre výšku nemajetkovej ujmy platia kritéria § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. a navrhovateľ bližšie nekonkretizoval ako malo dôjsť konaním súdu k zániku jeho podnikateľských aktivít a plánov, a ako táto situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikanie. S poukazom na § 19 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. vznáša odporca i námietku premlčania v premlčacej lehote uplynulej po troch rokoch od skončenia 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora s poukazom na to, že návrh na predbežné prerokovanie nárokov podal navrhovateľ dňa 23. apríla 2012.

Zo spisu sp.zn. 2Er/1186/2005 (POHOTOVOSŤ, s.r.o. c/a M. E., exekúcia vedená pod sp.zn. EX 2652/05 u súdneho exekútora Mgr. Jozefa Ďuricu) súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie mu bola doručená dňa 10. novembra 2005. Poverenie vydal dňa 18. novembra 2005. Dňa 2. novembra 2009 bol súdu doručený návrh navrhovateľa zo dňa 28. októbra 2009 na zmenu exekútora a poverenie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonať exekúciu.

Dňa 4. novembra 2009 súd zaslal pôvodnému súdному exekútorovi žiadosť o vyjadrenie k návrhu na zmenu súdneho exekútora, ktoré bolo súdu doručené dňa 30. novembra 2009. Uznesením č.k. 2Er/1186/2005-16 zo dňa 11. januára 2010, ktoré sa v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14CoE/111/2010-35 zo dňa 16. júna 2010 stalo právoplatným dňa 17. augusta 2010, súd návrh na zmenu súdneho exekútora zamietol, exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju.

Zo spisu sp.zn. 2Er/783/2004 (POHOTOVOSŤ, s.r.o. c/a T. L., exekúcia vedená pod sp.zn. EX 2422/04 u súdneho exekútora Mgr. Jozefa Ďuricu) súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie mu bola doručená dňa 15. júna 2004. Poverenie vydal dňa 16. júna 2004. Dňa 2. novembra 2009 bol súdu doručený návrh navrhovateľa na zmenu súdneho exekútora zo dňa 28. októbra 2009. Dňa 6. novembra 2009 vyzval súd pôvodného súdneho exekútora na vyjadrenie, ktoré dostal dňa 30. novembra 2009. Uznesením č.k. 2Er/783/2004-20 zo dňa 22. decembra 2009 súd žiadosti o zmenu súdneho exekútora vyhovel a exekúciu poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Uznesením č.k. 2Er/783/2004-49 zo dňa 19. júla 2010, ktoré sa v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16CoE/341/2010-72 zo dňa 30. novembra 2010 stalo právoplatným dňa 22. februára 2011, súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju.

Zo spisu sp.zn. 4Er/718/2006 (POHOTOVOSŤ, s.r.o. c/a Ing. V. R., exekúcia vedená pod sp.zn. EX 265/06 u súdneho exekútora JUDr. Jána Debnára) súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie mu bola doručená dňa 27. apríla 2006. Poverenie vydal dňa 28. apríla 2006. Dňa 6. septembra 2010 dostal súd elektronický návrh navrhovateľa na zmenu súdneho exekútora zo dňa 2. septembra 2010. Dňa 9. septembra 2010 súd vyzval pôvodného súdneho exekútora na vyjadrenie, ktoré dostal dňa 15. novembra 2010. Uznesením č.k. 4Er/718/2006-20, ktoré sa v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 1CoE/386/2011-43 zo dňa 20. júla 2011 stalo právoplatným dňa 12. októbra 2011, vyhlásil súd exekúciu za neprípustnú a zastavil ju.

Zo spisu sp.zn. 2Er/782/2004 (POHOTOVOSŤ, s.r.o. c/a L. Z., exekúcia vedená pod sp.zn. EX 2373/04 u súdneho exekútora Mgr. Jozefa Ďuricu) súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie mu bola doručená dňa 15. júna 2004. Poverenie vydal dňa 16. júna 2004. Dňa 2. novembra 2009 dostal návrh navrhovateľa na zmenu súdneho exekútora zo dňa 28. októbra 2009. Dňa 4. novembra 2009 vyzval pôvodného súdneho exekútora na vyjadrenie, ktoré dostal dňa 23. novembra 2009. Uznesením č.k. 2Er/782/2004-17 zo dňa 8. januára 2010, ktoré sa v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17CoE/199/2010-35 zo dňa 30. septembra 2010 stalo právoplatným dňa 3. novembra 2010, vyhlásil súd exekúciu za neprípustnú a zastavil ju.

Zo spisu sp.zn. 4Er/624/2006 (POHOTOVOSŤ, s.r.o. c/a B. M., exekúcia vedená pod sp.zn. EX 294/2006 u súdneho exekútora Ing. Bc. Miroslava Pallera) súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie mu bola doručená dňa 13. apríla 2006. Poverenie vydal dňa 18. apríla 2006. Uznesením č.k. 4Er/624/2006-14 zo dňa 28. decembra 2010, ktoré sa v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16CoE/180/2011-27 zo dňa 30. júna 2011 stalo právoplatným dňa 15. augusta 2011, súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Dňa 30. augusta 2010 bol elektronickou poštou doručený návrh navrhovateľa na zmenu exekútora zo dňa 27. augusta 2010 a dňa 16. augusta 2012 súd navrhovateľovi písomne oznámil, že o návrhu na zmenu exekútora nebude rozhodovať, lebo predmetné konanie už bolo právoplatne skončené.

Zo sp.zn. 4Er/1383/2006 (POHOTOVOSŤ, s.r.o. c/a O. A., exekúcia vedená pod sp.zn. EX 4719/06 u súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu) súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie mu bola doručená dňa 27. októbra 2006. Poverenie vydal dňa 30. októbra 2006. Dňa 2. novembra 2009 dostal návrh navrhovateľa na zmenu exekútora zo dňa 28. októbra 2009. Dňa 6. novembra 2009 vyzval súd pôvodného súdneho exekútora na vyjadrenie, ktoré dostal dňa 24. novembra 2009. Uznesením č.k. 4Er/1383/2006-39 zo dňa 28. decembra 2010, ktoré sa v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 1CoE/617/2011-78 zo dňa 26. marca 2012 stalo právoplatným dňa 19. júna 2012, súd exekúciu zastavil.

Zo spisu sp.zn. 1Er/1222/2006 (POHOTOVOSŤ, s.r.o. c/a M. I., exekúcia vedená pod sp.zn. EX 515/2006 u súdneho exekútora JUDr. Jána Debnára) súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie mu bola doručená dňa 30. augusta 2006. Poverenie vydal dňa 5. septembra 2006. Dňa 20. septembra 2010 dostal súd elektronicky návrh navrhovateľa na zmenu súdneho exekútora zo dňa 16. septembra 2010. Dňa 23. septembra 2010 vyzval pôvodného súdneho exekútora na vyjadrenie, ktoré dostal dňa 5. novembra 2010. Uznesením č.k. 1Er/1222/2006-24 zo dňa 10. januára 2011, ktoré sa v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 2CoE/2014/2011-45 zo dňa 31. mája 2011 stalo právoplatným dňa 8. augusta 2011, súd exekúciu zastavil.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ Zákona č. 514/2003 Z.z. (ďalej len „zákon“) zodpovedá štát za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona je odporca orgánom konajúcim v mene štátu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona sa za nesprávny úradný postup považuje okrem iného porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote.

Podľa § 15 ods. 1 zákona je potrebné nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom.

Posudzujúc tvrdenia a argumenty účastníkov dospel súd k nasledovným záverom:

Tvrdenie odporcu, že navrhovateľom uplatnené nároky nepovažuje za predbežne prerokované, nepovažuje súd za dôvod zamietnutia návrhu, lebo je zrejmé, že v čase rozhodovania súdu lehota na predbežné prerokovanie nárokov už márne uplynula.

Za akceptovateľnú súd nepovažuje ani odporcom vznesenú námietku premlčania uplatnených nárokov.

Podľa § 19 ods. 1, 3 zákona sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku, najdlhšie počas 6 mesiacov.

Návrhy na zmenu súdneho exekútora podal navrhovateľ v dňoch 2.novembra 2009, 30.augusta 2010, 6.septembra 2010 a 20.septembra 2010. O škode sa mohol dozvedieť najskôr uplynutím 30 dní od ich podania. Preto 3-ročná premlčacia lehota začala plynúť v dňoch 2.decembra 2009, 30.septembra 2010, 7.októbra 2010 a 21.októbra 2010. Návrhy na začatie konaní o náhradu škody boli podané dňa 27. septembra 2012 (návrhy na predbežné prerokovanie nároku prerušujúce plynutie premlčacej lehoty, boli odporcovi doručené od 23. apríla 2012 do 25. septembra 2012). Preto uplatnené nároky navrhovateľa nie sú premlčané.

Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom je však nutné preukázať tri základné predpoklady vzniku zodpovednosti - porušenie právnej povinnosti (nesprávny úradný postup), vznik škody a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zavinenie sa nepreukazuje, lebo zákon predpokladá objektívnu zodpovednosť za vzniknutú škodu.

Pri posudzovaní existencie protiprávneho úkonu - nesprávneho úradného postupu, dôsledkom ktorého bolo nedodržanie zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora, je potrebné uvedomiť si, že v exekučných konaniach, ktoré začali pred 31. augustom 2005 (exekučné konanie sa začína dňom doručenia návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi) nebola v EP stanovená žiadna lehota pre rozhodnutie o zmene exekúcie. § 44 ods. 7 EP v znení účinnom po 31. auguste 2005 určil, že oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora, o ktorom súd rozhodne do 30 dní od jeho doručenia. 30-dňová zákonná lehota na rozhodnutie súdu bola teda do EP vložená až novelou EP Zákonom č. 341/2005 Z.z. účinnou od 1. septembra 2005. Zároveň bol do EP v časti „prechodné a záverečné ustanovenia“ vložený § 238 ods. 1 („konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného dňa 31. augusta 2005 ak odsek 2 neustanovuje inak“). V § 238 ods. 2 EP § 44 EP uvedený nie je.

Z uvedeného vyplýva, že v exekučných konaniach, ktoré sa začali do 31. augusta 2005 nebola zákonom stanovená lehota na vydanie rozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora bez ohľadu na to, kedy bol tento návrh na zmenu doručený súdu. To sa v súdnej veci týka konaní sp.zn. 2Er/783/2004 a sp.zn. 2Er/782/2004, a preto v týchto prípadoch nemôže byť navrhovateľ v konaní úspešný už len z tohto dôvodu. V prípade ostatných konaní, ktoré začali po 1. septembri 2005 je situácia iná. Je však nesporné, že 30-dňová lehota na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora je procesnou lehotou. EP nepozná žiadnu sankciu za jej prekročenie, a preto ju treba považovať za poriadkovú lehotu. Účelom tejto

lehoty je zefektívnenie exekučného konania a snaha dosiahnuť, aby zmena exekútora nebola zdržiavaná nečinnosťou súdu. Táto lehota je však pre súd záväzná len do tej miery, že jej nedodržanie by mohlo byť prípadne označené za zbytočný prieťah. Na konštatovanie existencie zbytočného prieťahu v konaní súdu však spravidla nestačí len samotné nedodržanie lehoty, ale zohľadňujú sa i ďalšie relevantné okolnosti prípadu (napr. správanie oprávneného, súdneho exekútora, ich súčinnosť a pod). V daných prípadoch súd ihneď po doručení návrhu na zmenu súdneho exekútora konal a nedodržanie lehoty bolo do značnej miery zavinené oneskorenými reakciami pôvodných súdnych exekútorov na výzvu súdu. K nedodržaniu lehoty došlo teda z objektívnych dôvodov, lebo v rozhodnutí o zmene exekútora musí súd rozhodnúť o trovách pôvodného exekútora. Rozhodujúce v tomto prípade však je, že spolu s rozhodnutím o návrhu na zmenu exekútora bola zastavená samotná exekúcia, z čoho vyplýva, že striktným nedodržaním lehoty pri zamietnutí návrhu na zmenu exekútora nemohol navrhovateľ utrieť žiadnu škodu.

Len pre doplnenie súd dodáva, že ak aj súd nedodrží 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, je do rozhodnutia povinnosťou pôvodného súdneho exekútora pokračovať vo vykonávaní exekúcie. Preto oprávnenému ani nemôže vzniknúť žiadna materiálna škoda. Oprávnený pritom spravidla neuvádza žiadny dôvod, pre ktorý zmenu exekútora požaduje, napr. nečinnosť, neefektívnosť vykonávania exekúcie pôvodným exekútorom, čo vytvára priestor pre špekulatívny postup oprávneného.

Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol bez navrhovateľom navrhovaného dokazovania znaleckým posudkom na výšku škody, lebo v situácii, keď navrhovateľ nebol úspešný do základu, bolo by toto dokazovanie zbytočné.

Navrhovateľ nebol v konaní úspešný a v konaní úspešný odporca si trovy konania nevyčísľil (zo spisu žiadne nevyplývajú). Preto právo na náhradu trov konania nepriznal súd ani jednému z účastníkov.“

Proti rozsudku odvolanie podal navrhovateľ. Vytýkal súdu procesné chyby a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec tomuto vrátil na opätovné prejednanie.

Z odvolania navrhovateľa vyplýva, že tento cielene nenapáda skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, namieta však procesné pochybenia, ktoré majú spočívať v prvom rade v tom, že súd vec prejednal v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, že súd neuskutočnil ústne pojednávanie a ďalej vytýka skutočnosti, ktoré sa predmetného rozsudku okresného súdu vôbec netýkajú. Z uvedeného je zrejmé, že ide o formulárovo podané odvolanie bez ozajstnej snahy splniť si svoju povinnosť účastníka v kontradiktórnom spore prispieť k urýchlenému a zákonnému a spravodlivému rozhodnutiu vo veci.

Vyjadrenie podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Z odvolania navrhovateľa vyplýva, že tento nenapáda správnosť konkrétnych záverov okresného súdu a nepredkladá konkrétne argumenty, ktoré by okrem zrozumiteľného odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyžadovali ďalší rozbor.

Okresný súd tak isto jasne a zrozumiteľne odôvodnil aj svoj procesný postup. Odvolací súd nepovažuje ani v tomto smere za zmysuplné opakovať jasné, zrozumiteľné a argumentačne správne dôvody okresného súdu.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.